

Sygn. akt I ACa 689/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2011 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Małgorzata Wołczańska
Sędziowie :	SA Lucyna Świdorska – Pilis (spr.) SA Joanna Skwara-Kałwa
Protokolant :	Małgorzata Korszun

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2011 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa A. R.

przeciwko Skarbowi Państwa-Prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 1 czerwca 2011 r., sygn. akt I C 488/10

- 1) oddala apelację;
- 2) zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa-Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego w Katowicach na rzecz adwokata M. B., jako współnika spółki cywilnej (...), wynagrodzenie w kwocie 6 642 (sześć tysięcy sześćset czterdzieści dwa) złote, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 1 242 złote, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

I ACa 689/11

UZASADNIENIE

Powód A. R. wnosił o zasądzenie od pozwanego – Skarbu Państwa Prokuratora Rejonowego w P. kwoty 500 000 złotych tytułem odszkodowania za doprowadzenie do uniemożliwienia prowadzenia działalności gospodarczej. Żądana kwota stanowi przybliżony dochód powoda w latach 2008 – 2010.

Pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Strona pozwana powoływała się na brak przesłanek odpowiedzialności Skarbu Państwa – Prokuratora Rejonowego w P. oraz brak wykazania ewentualnej szkody.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Katowicach powództwo oddalił i zasądził od powoda na rzecz Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7 200 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego, nadto przyznał adwokatowi M. B. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Katowicach kwotę 8 856 złotych tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Sąd pierwszej instancji ustalił, iż powód A. R. prowadził działalność gospodarczą jako osoba fizyczna pod nazwą Usługi (...) w W. przy ul. (...), oraz w formie jednoosobowej spółki kapitałowej (...) Sp. z o.o. w P.. Mocą umowy najmu z dnia 10 lipca 2006 roku powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wynajął na okres do dnia 10 lipca 2007r. nieruchomości położoną w P. przy ul. (...) od M. K.. W dniu 1 lutego 2007 roku powód w imieniu (...) Sp. z o.o. w P. zawarł z M. K. umowę najmu tegoż lokalu użytkowego. M. K. poinformował w formie wiadomości e-mail powoda o tym, iż w dniu 20 maja 2007r. zamknął wynajmowany jego Spółce lokal z powodu zaległości czynszowych za okres ostatnich trzech miesięcy. Powód pismem z dnia 16 stycznia 2008r. zawiadomił Prokuratorę Rejonową w P. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez M. K., który wynajmując mu pomieszczenia w P. na potrzeby działalności gospodarczej prowadzonej osobiście i w formie jednoosobowej spółki z o.o. uniemożliwił mu w dniu 20 maja 2007r. wejście do budynku, wchodząc w posiadanie dokumentacji jego przedsiębiorstw, zawartych również na dyskach twardych sześciu komputerów. W toku czynności przed organem dochodzenia powód zeznał, iż istotnie miał zaległości płatnicze wobec M. K., ale zaproponował mu telefonicznie by na poczet zaległości zabrał on wyposażenie biura w postaci sprzętu komputerowego oraz mebli, jednak ten odmówił, podając że sprzęt nie jest wart 6 000 zł. Następnie M. K. poinformował powoda, że dokumenty swoich przedsiębiorstw może odebrać w P. przy ul. (...), ale powód nie pojechał, podejrzewając, iż dokumenty nie są kompletne. Postanowieniem z dnia 3 marca 2008r. Komenda Powiatowa Policji w P. odmówiła wszczęcia dochodzenia w tej sprawie wobec braku znamion przestępstwa. Postanowienie to Prokurator Prokuratorii Rejonowej w P. zatwierdził w dniu 4 marca 2008r. Na postanowieniu widniało pouczenie o możliwości, terminie i sposobie wniesienia zażalenia. Powód odebrał je 14 marca 2008 roku i nie zaskarżył. Powód w dniu 26 sierpnia 2009 roku złożył ponowne zawiadomienie o popełnieniu przez M. K. przestępstwa informując Prokuratorę Rejonową w P. o przywłaszczeniu przez wymienionego dokumentacji przedsiębiorstw powoda, co poprzedził pismem z dnia 3 sierpnia 2009 roku skierowanym do Ministerstwa Sprawiedliwości z prośbą o pomoc w jego sprawie. Powód złożył przed policją zeznania w dniu 9 października 2009 roku, w których podał, iż były uprzednio prowadzone czynności w tej sprawie lecz odmówiono wszczęcia dochodzenia, natomiast powód nie złożył na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia zażalenia z uwagi na brak zawartego w nim pouczenia. Zeznał także, iż nie dysponuje nadesłanym mu odpisem niezaskarżonego postanowienia, gdyż został on złożony do akt sprawy Sądu Rejonowego w Pszcznie, w której powód został skazany wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2008 roku. Postanowieniem z dnia 4 listopada 2009 roku Prokurator Prokuratorii Rejonowej w P. podjął na nowo postępowanie sprawdzające w sprawie o sygn. akt 1Ds. 70/08, które połączył z postępowaniem o sygn. 1Ds 933/09, w sprawie z powtórnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. Postanowieniem z dnia 12 listopada 2009r. Prokurator wszczął dochodzenie w sprawie o czyn z art. 276 k.k. W postępowaniu tym przesłuchano w charakterze świadka M. K., który zeznał, że po wielu próbach kontaktu z powodem, celem odzyskania czynszu za wynajmowane pomieszczenia wyjechał za granicę, a po powrocie do kraju stwierdził, że Spółka powoda wyprowadziła się z wynajmowanych przez niego pomieszczeń, pozostawiając jedynie segregator z dokumentami, który bezskutecznie próbował zwrócić powodowi. W toku postępowania przygotowawczego przesłuchano szereg świadków w tym H. K. – ojca M. K., P. D. – byłego Prezesa (...) Sp. z o.o., ponownie powoda oraz Ł. Ł., który zeznał, iż był zatrudniony przez powoda jako informatyk i pracował nad pomysłem stworzenia komunikatora dla podmiotów gospodarczych. W pomieszczeniach wynajmowanych przez powoda od M. K. znajdowały się komputery i dokumentacja. Wykonanie komunikatora zleczone

zostało (...) S.A. w G. i to właśnie w siedzibie tej Spółki mieścił się serwer komunikatora, na którym dany podmiot gospodarczy mógł się zalogować samodzielnie z dowolnego komputera przez Internet. A. B. były pracownik (...) S.A. w zeznaniach złożonych w toku niniejszego postępowania nie wykluczył możliwości, iż oprogramowanie komunikatora znajdowało się na serwerze jego pracodawcy. Podobnie zeznała M. N. były pracownik powoda. Podała ona również, iż poprzez komunikator mogła korzystać z programu na którym pracowała, przebywając poza siedzibą pracodawcy, a sam komunikator dla użytkowników – firm, kiedy tam pracowała był bezpłatny. W postępowaniu przygotowawczym przesłuchano także K. B. – Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o., zajmującej się prowadzeniem księgowości przedsiębiorstw powoda. Zeznała ona, iż powód zalegał jej z płatnościami, zatem wypowiedziała mu ona umowę na usługi księgowe w dniu 30 kwietnia 2007 roku, a 6 września 2007 roku zwróciła mu wszystkie jego dokumenty. W dalszym toku postępowania przesłuchano również W. Z. – pracownika (...) Sp. z o.o., który podał, iż powód zalegał mu z wypłatą wynagrodzeń i w ramach rozliczenia otrzymał on komputer tej Spółki na którym pracował. Po rozwiązaniu umowy między Biurem (...), a przedsiębiorstwami powoda wśród dokumentacji zwróconej powodowi osobiście, co pokwitował własnoręcznym podpisem, były: deklaracje PIT, listy płac, oświadczenia ZUS ((...), (...), (...)), zestawienia czasu pracy, korespondencja z ZUS, kartoteka zasiłkowa oraz dowody księgowe, wydruki z ewidencji sprzedaży VAT, wydruki z ewidencji zakupów handlowo-kosztowo-inwestycyjnych dla podatku VAT, podatkowa księga przychodów i rozchodów oraz deklaracje dla podatków VAT i zaliczek na podatek dochodowy. W 2009 roku B. N., pozostająca w nieformalnym związku z powodem, odebrała inne dokumenty związane z działalnością gospodarczą powoda z biura rachunkowego mieszczącego się w B.. Dokumentacja ta zajmowała dwa kartony. Ponadto odebrała ona w 2010 roku z Komendy Miejskiej Policji w P. segregator, zawierający dokumentację pracowniczą przedsiębiorstw powoda. Segregator ten zaniósł na policję ojciec M. K.. M. K. kontaktował się z powodem w sprawie odbioru jego dokumentów gospodarczych. 24 lutego 2009 roku wysłał on powodowi wiadomość e-mail, iż musi pilnie wyjechać na Ukrainę, lecz dokumenty powód może odebrać na ul. (...) w P.. Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2010r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w P. zamknął dochodzenie prowadzone pod sygn. 1Ds. 933/09, a następnie zatwierdził w dniu 19 stycznia 2010r. postanowienie z dnia 15 stycznia 2010r. o umorzeniu tego dochodzenia. W uzasadnieniu postanowienia uznano, że powzięte na podstawie dowodów ustalenia faktycznie pozwoliły przyjąć, iż czyn nie zawierał znamion czynu zabronionego, a jako podstawę umorzenia podano art. 17 § 1 pkt 2 kpk. Powód zaskarżył to postanowienie zażaleniem oraz skierował skargę na działalność Prokuratury Rejonowej w P. do Ministerstwa Sprawiedliwości, a następnie skierował kilka pism w formie próśb i wniosków do Prokuratury Okręgowej w K. oraz wniosek o wyłączenie Prokuratury Rejonowej w P. od prowadzenia jego sprawy. Wniosek o wyłączenie postanowieniem Prokuratora Rejonowego w P. z dnia 15 kwietnia 2010r. nie został uwzględniony. Sąd Rejonowy w Pszczynie postanowieniem z dnia 23 czerwca 2010r. sygn. akt II Kp 272/10, po rozpoznaniu zażalenia powoda na postanowienie o umorzeniu dochodzenia, nie uwzględnił zażalenia i utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy, przyjmując, że powód nie wskazał w zażaleniu żadnych nowych faktów i okoliczności, które mogłyby przyczynić się do wydania odmiennej decyzji w sprawie oraz podzielając ocenę prawną Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. w kwestii zdarzenia będącego przedmiotem postępowania. Zadeklarowany w Urzędzie Skarbowym w P. dochód miesięczny powoda w listopadzie 2006 roku wyniósł 87 078,02 złotych. W okresie od kwietnia 2006r. do lutego 2007r. powód w ramach prowadzonej osobiście działalności gospodarczej dokonywał zbycia towarów za ceny od 155 zł do kilku dziesięciu tysięcy, przy czym dokonał czterech sprzedaży za ceny ponad stu kilkudziesięciu tysięcy złotych. Roczny dochód powoda w roku 2006 wyniósł 73 365,66 złotych. W roku 2007 powód nie osiągnął rocznie dochodu, lecz poniósł stratę w wysokości 56 033,23 złotych. Powód składając wiele zawiadomień o popełnieniu przestępstwa inicjował szereg różnych postępowań karnych. Zawiadomił on organy dochodzenia o składaniu fałszywych zeznań przez K. B., o usiłowaniu oszustwa przez P. K., o doprowadzeniu powoda do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez (...) Sp. z o.o. w K., o usiłowaniu dokonania oszustwa, o wyłudzeniu poświadczenia nieprawdy przez wprowadzenie w błąd funkcjonariusza publicznego, o pomówienie powoda prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) o niewywiązywanie się z zawartych umów tj. o właściwości które mogły narazić go na utratę zaufania potrzebnego do prowadzenia działalności gospodarczej, o przywłaszczeniu maszyn do produkcji brykietów opałowych. We wszystkich tych sprawach odmówiono wszczęcia postępowania, a niektórych z nich powód sam cofał oświadczenie w przedmiocie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa.

W ocenie Sądu pierwszej instancji nie zostały wykazane przesłanki odpowiedzialności pozwanego, w szczególności powód nie wykazał bezprawności działania. Zdaniem tegoż Sądu brak jest również adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy kwestionowanym zaniechaniem, a domniemaną szkodą powoda. Podkreślił Sąd również, iż powód dochodząc odszkodowania występował w imieniu własnym, podczas gdy szkoda, której istnienie starał się wykazać dotyczyła w znacznej mierze majątku spółki (...), która stanowi odrębną osobę prawną.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód wnosząc o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, nadto o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. B. kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Skarżący zarzucał:

1. naruszenie przepisu prawa procesowego, mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 233 § 1 kpc poprzez dowolną, sprzeczną zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania ocenę zebranego materiału dowodowego przez przyjęcie, że (...) sp. z o.o. mogła ponieść ewentualną szkodę z uwagi na brak możliwości prowadzenia działalności gospodarczej, nie zaś powód;

2. naruszenie przepisu prawa procesowego, mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 299 kpc w zw. z art. 227 kpc poprzez brak przeprowadzenia dowodu z przesłuchania powoda w charakterze strony w sytuacji, gdy w sprawie pozostały niewyjaśnione okoliczności, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona.

Sąd pierwszej instancji ustalił prawidłowy stan faktyczny, który Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własny.

Podzielić również należy rozważania tegoż Sądu.

W myśl art. 417§1 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Stosownie do art. 417¹ §2 k.c. jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem. Odnosi się to również do wypadku, gdy prawomocne orzeczenie lub ostateczna decyzja zostały wydane na podstawie aktu normatywnego niezgodnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą.

Powołane przepisy w przytoczonym brzmieniu obowiązują od 1 września 2004r. Stan prawny w niniejszej sprawie dotyczy zdarzeń mających miejsce począwszy od roku 2007, a zatem powołane przepisy mają zastosowanie.

Szkoda, w rozumieniu art. 415 k.c. i następnych czy art. 471 k.c. w związku z art. 361§2 k.c, czyli zarówno przy odpowiedzialności kontraktowej jak i deliktowej, obejmuje rzeczywistą stratę (*damnum emergens*) i utracone korzyści (*lucrum cessans*). Strata wyraża się w rzeczywistej zmianie stanu majątkowego poszkodowanego i polega albo na zmniejszeniu się jego aktywów, albo na zwiększeniu pasywów. Utrata korzyści (*lucrum cessans*) polega na niepowiększeniu się czynnych pozycji majątku poszkodowanego, które pojawiłyby się w tym majątku, gdyby nie zdarzenie wyrządzające szkodę. Szkoda w postaci utraconych korzyści nie może być całkowicie hipotetyczna, ale musi być wykazana przez poszkodowanego z tak dużym prawdopodobieństwem, że w świetle doświadczenia życiowego uzasadnia przyjęcie, iż utrata spodziewanych korzyści rzeczywiście nastąpiła.

Od szkody w postaci *lucrum cessans* należy odróżnić pojęcie szkody ewentualnej, przez którą rozumie się „utrata szansy uzyskania pewnej korzyści majątkowej”. Różnica wyraża się w tym, że w wypadku *lucrum cessans* hipoteza utraty korzyści graniczy z pewnością, a w wypadku szkody ewentualnej prawdopodobieństwo utraty korzyści

jest zdecydowanie mniejsze. Przyjmuje się, że szkoda ewentualna nie podlega naprawieniu. (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2002r., ICKN132/01, nie publ.).

Podkreślić też należy, iż zgodnie z art. 361§1 k.c. konieczną przesłanką każdej odpowiedzialności odszkodowawczej jest związek przyczynowy pomiędzy działaniem lub zaniechaniem zobowiązanego, a powstałym skutkiem w postaci szkody. Unormowanie zawarte w powołanym przepisie opiera się na założeniach tzw. teorii przyczynowości adekwatnej, zgodnie z którą związek przyczynowy zachodzi wtedy, gdy mamy do czynienia ze skutkiem stanowiącym normalne następstwo określonej przyczyny, a przyczyna ta normalnie powoduje tenże skutek. Dla przyjęcia istnienia związku przyczynowego jako przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej nie jest wystarczające stwierdzenie istnienia związku przyczynowego jako takiego. Konieczne jest stwierdzenie, że chodzi w danym przypadku o następstwa "normalne", czyli oczekiwane w zwykłej kolejności rzeczy, typowe według stanu wiedzy o związkach przyczynowych towarzyszących różnym zjawiskom, nie będące rezultatem jakiegoś wyjątkowego zbiegu okoliczności.

Przenosząc powyższe rozważania na kanwę rozpoznawanej sprawy wskazać należy, iż powód nie wykazał żadnej z przedstawionych powyżej przesłanek.

Jak słusznie podkreśla Sąd pierwszej instancji nie została wykazana przesłanka bezprawności działania pozwanego. Istotnie w sytuacji, gdy powód kwestionuje zasadność postanowień wydanych w postępowaniu karnym, co do których brak jest możliwości stwierdzenia ich niezgodności z prawem w odrębnym postępowaniu (tryb wznowienia postępowania, czy też postępowanie w ramach rozpoznania kasacji), oceny bezprawności działania dokonuje sąd rozpatrujący roszczenie odszkodowawcze. Niemniej jednak brak podstaw dla przyjęcia takowej oceny. Jak wynika z treści pozwu i pism procesowych powoda upatrywał on bezprawność działania pozwanego w niepouczeniu go o sposobie zaskarżenia postanowienia wydanego w sprawie 1 Ds. 70/08 i w niepodjęciu czynności przeszukania pomieszczeń, innymi słowy kwestionował postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie 1 ds. 933/09, z którą połączono sprawę 1 Ds. 70/08. Zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowej i dogłębnej oceny kwestionowanych postępowań karnych. Jeśli chodzi o postanowienie o umorzeniu postępowania, to wydane ono zostało na urzędowym formularzu zawierającym standardowe pouczenie. Pouczenie to zawiera m. in. informację dotyczącą sposobu i terminu zaskarżenia postanowienia. Powód chcąc wykazać w niniejszym procesie, iż otrzymał postanowienie nie zawierające owego pouczenia winien je przede wszystkim przedłożyć. Powód nie udowodnił zatem powyższej okoliczności. Jeśli chodzi o postępowania w sprawie o sygn. 1 Ds. 933/09, to i tym zakresie Sąd Apelacyjny podziela w całości obszernie rozważania Sądu pierwszej instancji. Podkreślić należy, iż postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania podlegało ocenie Sądu Rejonowego w Pszczynie. Jak słusznie podnosi Sąd Okręgowy postępowanie umorzone zostało, z uwagi na brak znamion przestępstwa. Z uwagi na to, całkowicie niecelowym byłoby przeprowadzanie przeszukania (czego brak zarzuca powód), albowiem po ustalony czyn nie mógł być kwalifikowany jako przestępstwo.

Stwierdzić też należy, iż powód A. R. nie wykazał wyżej przedstawionego, normalnego adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy nieosiągnięciem dochodów w latach 2008 – 2010, a kwestionowanym postępowaniem karnym. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego inne przyczyny zadecydowały o zaprzestaniu prowadzenia przez powoda działalności gospodarczej. Zebrany materiał dowodowy prowadzi do wniosku, iż zasadniczą przyczyną zaprzestania prowadzenia działalności przez powoda związana była z prowadzonym przeciwko niemu postępowaniem karnym. Powód osobiście wykonywał swoją działalność, a w podawanym okresie był pozbawiony wolności, nie mógł więc jej wykonywać.

W końcu i podnieść należy, iż nie została wykazana wysokość ewentualnej szkody. Zaświadczenie naczelnika Urzędu Skarbowego odnośnie dochodów powoda stanowi tylko dowód na to jaki dochód uzyskiwał powód w roku 2006. Deklaracje podatkowe dotyczą wysokości wszystkich dochodów powoda, w tym również w ramach prowadzonej działalności przez jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...), która stanowi odrębną osobę prawną.

Zarzuty apelacji są nieuzasadnione.

Przyjęcie, że spółka (...), a nie sam powód, mogła ponieść ewentualną szkodę z uwagi na brak możliwości prowadzenia działalności gospodarczej stanowi trzeciorzędną przyczynę oddalenia powództwa. Głównymi było – co zostało wyżej omówione – brak wykazania bezprawności działania Skarbu Państwa – Prokuratora Rejonowego, oraz brak adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy domniemaną szkodą, a działaniami Prokuratora.

Też za nieuzasadniony uznać należy zarzut naruszenia procedury poprzez brak przeprowadzenia dowodu z przesłuchania powoda w charakterze strony. Zgodnie z treścią art. 299 kpc dowód z przesłuchania stron ma charakter subsydiarny i pomocniczy, i przeprowadza się go w sytuacjach gdy po wyczerpaniu środków dowodowych pozostały jeszcze niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy istotna była ocena postępowania karnego, której dokonano na podstawie analizy akt karnych. Zeznania powoda mogłyby jedynie przedstawić jego subiektywne odczucia, a nie konieczną ocenę istnienia przesłanki bezprawności. Także i z punktu widzenia istnienia adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zaprzestaniem uzyskiwania zysków, a inkryminowanym postępowaniem karnym, zeznania powoda stanowiłyby jedynie wyraz jego osobistych odczuć. Mimo zatem, iż pełnomocnik powoda prawidłowo (chcąc powołać się na naruszenie procedury w postępowaniu odwoławczym) zażądał wpisania do protokołu rozprawy zastrzeżenia w trybie art. 162 kpc, stwierdzić należy, iż w danej sytuacji nie nastąpiło takowe naruszenie.

Z powołanych względów na podstawie art. 385 kpc apelację powoda oddalono.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108§1 kpc i art. 98§1 kpc stosowanego po myśli art. 391§ 1 kpc. Powód przegrał niniejszy proces, stąd stosując zasadę odpowiedzialności finansowej za wynik postępowania winien zwrócić poniesione przez drugą stronę koszty procesu. Nie dopatrył się Sąd Apelacyjny okoliczności uzasadniających zastosowanie dobrodziejstwa z art. 102 kpc. Uzasadnienie wyroku Sądu pierwszej instancji w pełni odpowiadało wymogom z art. 328§2 kpc. Skoro mimo tak wyczerpującego uzasadnienia powód zdecydował się złożyć odwołanie, winien ponieść skutki finansowe dalszego przegrania procesu.

A. R. w toku postępowania reprezentowany był przez adwokata z urzędu. Zgodnie z § 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 97, poz. 887 ze zmianami) koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponosi Skarb Państwa. Wobec czego Sąd Apelacyjny, na mocy § 6 pkt 6 w zw. z § 3 ust. 1 pkt 2 i § 19 tego rozporządzenia przyznał pełnomocnikowi powoda od Skarbu Państwa kwotę 6 642 złote (w tym podatek od towarów i usług) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.